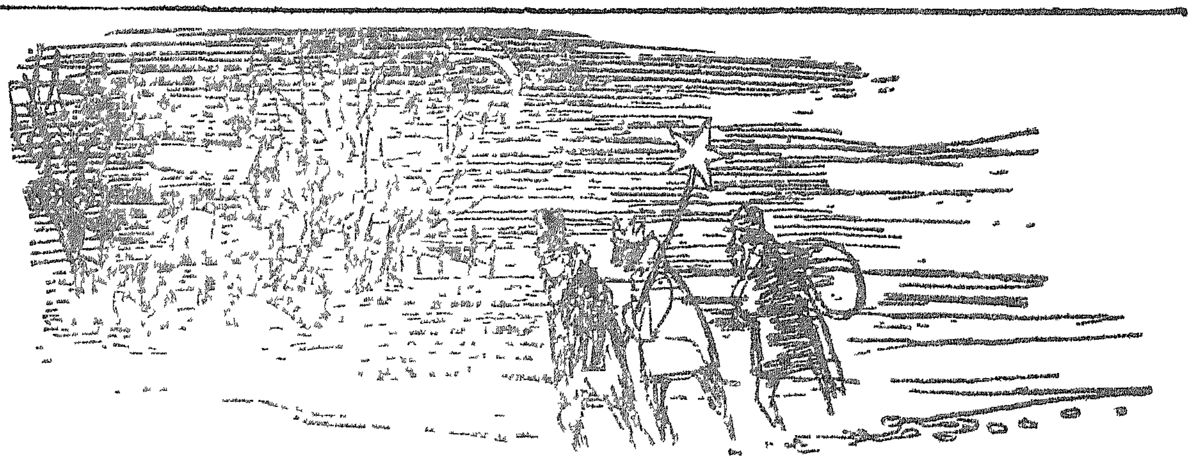

క్రిస్మస్ కానుక

ఆ క్రిస్మస్ పండుగ రోజున ఇంట్లో చేసుకోవలసిన మహోత్సవాన్ని దాసరి, గొల్లెం కాపరి, జాలరి ముగ్గురూ ఆనందానుభూతులతో అడవిలో చేసుకొన్నారు. ఆ పండుగ వారి జీవితాలకు నూతన శక్తిని ప్రసాదించింది. అమితమైన ఉత్సాహాన్నిచ్చింది——

డాక్టరు పి. ఎస్. శర్మ

క్రైస్తవ లోకంలో సంవత్సర పర్యంతం ఎన్నెన్నో పండుగలూ, పర్వాలు వస్తూ వుంటాయి. ఈస్టర్ పండుగలు అవతారమూర్తి, క్రీస్తు ప్రభువు, తన ప్రజాకోటికి ప్రసాదించిన దివ్యసందేశాన్ని శాశ్వతంగా నిలుపబెట్టడానికి ఏవిధంగా తన ప్రాణాన్ని కోల్పోవలసి వచ్చిందో, అలా త్యాగం చేయటం అంటే లోకానికే మరి కొంత నూతనశక్తిని ఇయ్యటం అనే రహస్యాన్ని ప్రకటిస్తూ వుంటాయి. ఆ రోజుల్లో అంతులేని ఆవేదనని భక్తకోటిలో చూడవచ్చు. ఆవేదనలో మంచి ఆనందానుభూతిని చవిచూడడానికి భక్తులకు అవకాశం అదృష్టం వున్నదని చూపెట్టటానికి ఈస్టర్ పండుగల తరువాత కొంత కాలానికి మరొక పండుగ వస్తుంది. దాన్నే మృత్యుంజయోత్సవం అని అంటారు. ఇంగ్లీషులో ఈ పండుగనే విట్‌సన్ టైడ్ అని పేర్కొంటారు. ఈ పండుగలకన్నా అతి ముఖ్యమైన పండుగ క్రిస్మస్. క్రైస్తవ లోకంలో అన్నీ దేశాలవారు, వారి వారి సంప్రదాయాల ననుసరించి పలువిధాలుగా ఈ పండుగను చేసుకుంటారు. ఉత్తర ప్రాంతాల్లో ఈ పండుగని దివ్యరాత్రి (హోలీ నైట్) అని పిలుస్తారు. ఈ దివ్యరాత్రిపూట క్రీస్తు భగవానుడు అవతరించాడని మత గ్రంథాలు చెబుతూ వుంటాయి, ఆ అవతరణకాలం శీతకాలంలో. గాఢ రాత్రులు, చలి. భరింపరానంత చలి, ఎక్కడ చూచినా మంచు. రోజుల పర్యంతం, వారాల పర్యంతం ఈ మంచు మయంతో ప్రజాకోటి సతమతమౌతూ వుంటుంది సూర్యదర్శనం అపురూపంగా. ప్రజాకోటి ఎదుర్కొనవలసిన కష్టనిష్ఠూరాలు చెప్పలేం. లోకానికి ఈ సమయాన కావలసింది కాంతి. ఈ కాంతికోసం ప్రజాకోటి వృక్షజాలం, పశుజాలం, మరి ఇతర ప్రకృతిజాలం ఆతురతతో వేచివుంటుంది. ఈ కాంతిని ప్రసాదించగలవాడు భగవానుడు. భగవానుడే ఆ సమయాన ఒక బీద కుటుంబంలో అవతరించాడు. లోకం వాంఛిస్తూవున్న కోరికని తీర్చాడు. ఆయన అవతరించింది రెండువేల సంవత్సరాల క్రిందట. అయినా, ఆ దివ్యదినాన్ని క్రైస్తవలోకం తమ తమ వాతావరణాన్ని అనుసరించి మధురానుభూతితో స్మరిస్తూ వుంటుంది. ఈ ఉత్సవం పిల్లలు, పెద్దలు భాగ్యవంతులే కాక బీదసాదలకూ పెద్ద పండుగ.

క్రీస్తు భగవానుని తమ దేవతామూర్తిగా అంగీకరించి పూజిస్తూవున్న ప్రతి దేశమూ, వారి వారి సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి, వారి వారి సంస్కృతి వాతావరణాన్ని కనుగుణ్యంగా ఒక కొత్త రూపాన్ని ఇచ్చింది. ఆ కొత్త రూపాన్ని శాశ్వతంగా నిలుపబెట్టుకొని ఔన్నత్యం పొందటానికి ఎన్నెన్నో గాథల్ని సృష్టించింది ప్రతి దేశమూ, ప్రతి జాతి. ఈ గాథల్లో క్రైస్తవ మత సంప్రదాయాలకి సంబంధించిన వాతావరణమేకాక, ఆయాజాతి సంస్కృతిని, తత్త్వాన్ని కూడా అతి సుందరంగా అవగాహన చేసుకోవచ్చు.

ఇలాటి గాథ ఒకటి జర్మని ఉత్తర ప్రాంతాల ప్రజాకోటిలో ప్రచారంలో వుంది. అది ఆ ప్రాంతాల వారికి కట్టుకథ కాదు. నిజమైన కథగానే దాన్ని గుర్తిస్తూ ప్రతి సంవత్సరమూ ఈ పండుగలో కొత్త కొత్త కాంతులని చూస్తూ వుంటారు. ఆ కాంతి తేజాల్లో తమ వ్యక్తిత్వాన్నే సంపూర్ణంగా మరచిపోతూ తన్మయత్వం చెందుతూ వుంటారు. దీన్ని 15 వ శతాబ్దంలో టిమ్మర్‌మాన్ అనే కథకుడు తన కథలూ, గాథలూ అనే పుస్తకంలో ప్రచురించాడు.

2

ఆ రాత్రే పండుగదినం. పండుగని స్వంత ఇంట్లో చేసుకోవడానికి ఆ ఇంటాయనికి అదృష్టంలేదు. స్వంత ఇల్లు అనేది వుంటేగా! ఆయనకి వున్న ఆస్తిపాస్తులు ఒక బండిమాత్రమే. దాన్లోనే ఆయన నివసించేది. తన పనిపాటల్ని చూసుకునేదికూడా ఆ బండిలోనే. భార్య గర్భిణి. ఇవ్వాళో రేపో ప్రసవిస్తుంది. ఈ రోజుల్లో భార్యపడే అవస్థని చూడలేక ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోతూవున్నాడు. వాళ్ళు వున్నది అడవుల్లో, కొండ ప్రాంతాల్లో. అక్కడ వైద్య సహాయం లేదు. వైద్య సహాయానికి వాళ్ళకి చేరువనే వున్న పట్నవాసానికి రావాలంటే ఆ చలిలో ఆ మంచులో ఎలా బండిని కదలించడం? దోవ ఎత్తూ పల్లాలతో వుంది. మధ్య మధ్య సెలయేళ్ళని దాటాలికూడా! నిన్నటి నుంచీ విరామం లేకుండా మంచు కురుస్తూ వుంది. దోవనిండా మంచు. ఎత్తుపల్లాలదోవని ఎలా గుర్తించటం ఇలాంటి అవస్థలో. భరింపరానంత చలి. దీనినంతా చూస్తూ జాప్యం చేస్తూవుంటే భార్య అవస్థ మితిమించిపోదూ! అంచేత ఆయన ఆదరాబాదరాగా బండిని ఆ మార్గంలోనే లాగుతూవున్నాడు. భార్య బండిలో కూర్చున్నది. ఆయన పడేబాధ ఇక చెప్పాలా? బండికి గుర్రం వుంటే ఈ పని కొంత సులువుగా వుండేదేమో. కాని ఒక గుర్రాన్ని పెంచి పోషించే శక్తిసామర్థ్యం ఆయనకి వుంటేనా! వాళ్ళు

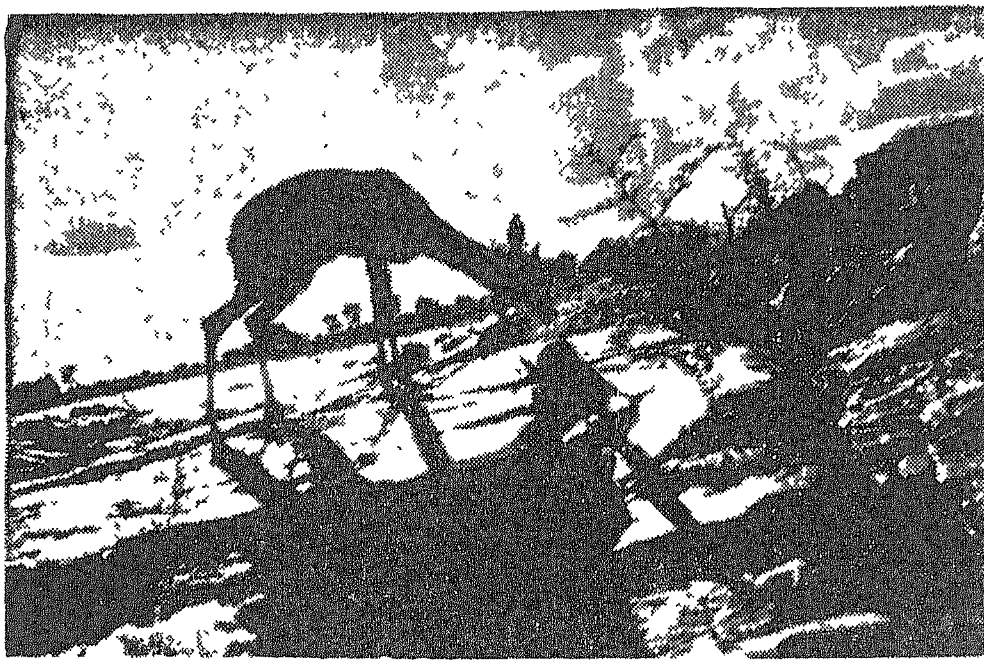

దప్పిగొని...

ఫొటో: శ్రీ డబ్ల్యు. రంగయ్య

పెంచుతూవున్నది ఒక కుక్కని. ఆ కుక్క యజమానురాలు పడుతూవున్న బాధని గ్రహించింది. అంచేతనే బండిని నడపటంలో యజమానికి దాని శక్త్యానుసారం సహాయం చేస్తూవున్నది. బండి కదులుతూ వుంది. ఎంత కదలినా వాళ్ళు చేరాలసిన గమ్యస్థానం చేరుకోనటం ఆ మంచులో సులభమ్మైతేనా. ఆయన ఏం చేయగలుగుతాడు? రొప్పుతూ, రోజుతూ బండిని ముందుకు కదలించటానికి శత విధాల ప్రయత్నం చేస్తూనే వున్నాడు. ఆవిడ బండిలోనుంచే ఆయన పడే బాధని చూస్తూ కంట తడి బెట్టుకుంటూ వుంది. తన బాధకి వోర్వలేక పదే పదే వాడలిపోతూ వుంది. మనస్సులో ప్రార్థిస్తూ వుంది, ఈ దుర్భరావస్థ నుంచి తనకి ఒక దరీదోవ చూపమని భగవానుని స్మరిస్తూ ఉంది.

3

క్రిస్టమస్ పండుగ ఎప్పుడు వస్తుందా, ఎప్పుడు వెస్తుందా అని ప్రజలు ఎంతో ఆతృతతో వున్నారు. క్రిస్టమస్ పండుగ అంటే సామాన్యమైన పండుగా? ఇంటిల్లిపాదీ పండుగని వుత్సాహంతో చేసుకుంటారు. బంధు మిత్రులని ఆప్యాయంగా ఆహ్వానిస్తారు వుత్సవంలో పాల్గొనడానికి. ఇక భిక్షగాండ్ర సంగతి చెప్పాలా? సంవత్సరానికి అవసరమైన అన్న వస్త్రాదులు ఆ పండుగ రోజుల్లోనే సంపాదించుకొనే అవకాశం వాళ్ళకి లభిస్తుంది.

ఆ రోజుల్లో క్రిస్మస్ పండుగని చేసుకొనటానికి పర్వత ప్రాంతంలోని జనం చేస్తూవున్న ఏర్పాట్లు ఇన్ని అన్ని అని చెప్పతేం? ఆ సంవత్సరం పంటలు బాగా పండాయి. శీతాకాలం రాకముందే రైతులు కోతలు కోశారు సంవత్సర పర్యంతరం వాళ్ళ నిత్య అవసరాలకి అవసరమైన భోజనపదార్థాలని ఇళ్ళల్లో జాగ్రత్తపరచుకున్నారు. మిగతావాటిని పట్నవాసాల వాళ్ళకి విక్రయించి మంచి లాభాన్ని గడించారు. శీతాకాలంలో వాళ్ళు ఏమీ చేయలేరు. ఇంట్లోనే మకాం. కాలక్షేపానికి చేతిపనులని చేస్తూ వుండాలి. లేదా వాళ్ళతో వీళ్ళతో కబుర్లు చెబుతూ కాలం గడుపుతూ వుండాలి. అలాటి సమయాన క్రిస్మస్ పండుగ రావడం వాళ్ళ అదృష్టమనే చెప్పాలి. ఎందుకికే చేయాలసిన తతంగం ఎంతో వున్నదిగా! దాన్నే మాను కోలేక సతమతమైపోతూ వున్నారు.

ఆ ప్రాంతాల్లో ముగ్గురు భిక్షువులు వున్నారు. ఒకడు గొర్రెలకాపరి; ముసలివాడు; కాలు కుంటి. రెండోవాడు చిన్నవాడు; బట్టతల మనిషి. మూడోవాడు దాసరి, వాడి వృత్తి భిక్షాటన. కమ్మగా భక్తిగీతాలనిపాడుతూజనాన్ని తన్మయత్వంలోముంచటంలో సమర్థుడు. ఈ ముగ్గురూ క్రిస్మస్ పండుగ రోజుకి ముందే [illegible] వేషాల్ని వేసుకుని ఆ చుట్టుపక్కల వున్న గ్రామాల్లో తిరుగుతూ క్రీస్తు జన్మకథని పాడుతూ వుండేవాళ్ళు.

ఈ సందర్భాన వాళ్ళు వేసే వేషాలు క్రీస్తు జన్మ కథకు సంబంధించిన ముగ్గురు రాజులని. తూర్పు దేశంలో వున్న రాజు, దక్షిణాదిలో వున్న రాజు, వుత్తర ప్రాంతాల పాలనకి బాధ్యత వహించిన రాజు. క్రీస్తు ప్రభువు ఫలాని రోజున జన్మించబోతూ వున్నాడని విన్నారు. ఆ దేదీప్యమానమైన నక్షత్రం ఆకాశాన్నుంచి ప్రభువు అవతరించే స్థలంమీదికి రావటం చూస్తారు. ఈ అవతరణకోసం ఇంతకాలం నుంచి వేచివున్నారు. ప్రభువు పుట్టుతాడంటే నేటి ప్రజాకోటి పావనం చెందుతుం దన్నమాట. నూతన యుగం ప్రారంభమవుతుంది. దీన్నేగా వాళ్ళ తాత ముత్తాతలు వాంఛించింది. ఆ వాంఛ నేడు నెరవేరబోతూ వుంది. ఆడుతూ, పాడుతూ ఆ దివ్యజ్యోతిని కళ్ళార చూడడానికి నడవాలి. దోవలో ఎన్ని కష్టాలని ఎదుర్కొనాలసి వచ్చినా భయపడరు? ఈ గాథ దేశంలో అందరికీ తెలుసు. దీన్ని ప్రజాకోటికి ఆటలతో, పాటలతో చెప్పి, జనాన్ని తృప్తిపరచటానికి, వారు ఇచ్చే బహుమానాలని తీసుకొనటానికి ఈ ముగ్గురు రాజుల వేషాల్ని వేసుకుని పండుగరోజుకి ముందటి దినాన్నే వాళ్ళ ఇండ్లని వదలి చుట్టుపక్కల గ్రామాల్లో తిరుగుతూ వున్నారు. గ్రామస్థులు వాళ్ళ పాటల్ని వింటూ ఎంతో సంతోషించేవారు. వాళ్ళని సత్కారం చేయటానికి బట్టలని పండ్లని ఆహారపదార్థాలని ఇచ్చారు. ఈ బహుమానాలు ఇన్ని అన్ని అని చెప్పతేం? వాళ్ళు తెచ్చుకున్న సంచులు నిండిపోయాయి. ఇక వాళ్ళు వాళ్ళ ఇండ్లకి నడవాలి ఈ బహుమానాలని ఇంట్లోకి చేర్చి క్రిస్మస్ పండుగని చేసుకోవాలి.

చీకటిపడ్డది మంచు విడతెరిపిలేకుండా పడుతూ వుంది. వాళ్ళ వూళ్ళు దూరమైనందువల్ల ఈపాటికి క్షేమంగా ఇండ్లకి చేరుకోవాలి. కాని ఆ కొండ ప్రదేశంలో ఎంతో దూరం నడవాలి. ఎడార్లని, నదుల్ని, వాగుల్ని దాటాలి. మంచు మూలాన నదులు

గడ్డకట్టి వున్నాయి. దోవ తెలియటంలేదు. ఇంకేం చేయాలి? వాళ్ళు ముగ్గురు అర్ధరాత్రి అయినా సరే ఇండ్లకి చేరాలని నిశ్చయించుకున్నారు.

ఆ మంచులో అడుగువేసి తీయటానికి ప్రయాసం గా వుంది. చంద్రోదయమైంది. నక్షత్రాలు ధగ ధగ మెరుస్తూ వున్నాయి. ఆ కాంతిలో ప్రకృతి దేవత ఏదో వింత రూపాన్ని దాల్చినట్లు అగుపడుతూ వుంది. చెట్లమీద, పొదలమీద, గుట్టలమీద మంచు. మంచుతో నిండిన నాటి వింత వింత ఆకారాల్ని ఆ బాటసారులు చూస్తూ భయభ్రాంతు లవుతున్నారు. ఈ రాత్రి వేళలో...? భరింపరానంత గాలి వీస్తూ వాళ్ళని కంగారు పెడుతూ వుంది. చుట్టుప్రక్కల నడవడి అపుతూ వుంది. వివరీతపు కేకలు. వాళ్ళనే పిలుస్తూ వున్నాయనుకున్నారు. నలుప్రక్కలా పార చూశారు. ఆ దూరానవున్న అడవిలో నుంచి కవ బడుతూవున్న ఆకారా లేమిటి? దయ్యాలకిమల్లే అవి భీకరంగా వున్నాయి. ఆ కేకలూ అక్కడినుంచే వస్తూ వున్నాయి కాబోలు? ఆ ఆకారాల్ని చూసేటప్పటికీ, ఆ పాలికేకలు వినేటప్పటికి వాళ్ళ గుండె దడదడలాడింది. కథల్లో విన్నారు ఇలాటి సంఘటనలు జరుగుతూ వుంటాయని! అవంతా పాత గాథలు. నాటిని తలపోస్తూ వుండటం వల్లనే ఇలాటి భయభ్రాంతులకి లోనుకావలసివచ్చింది.

"నేను పిరికివాడను కాను......" అని అడవి వైపుకి చూస్తూ గౌరెలకాపరి అన్నాడు.

"దీనికోసం ఇంత కంగారు పడటమా?......" అంటూ తేరిపార చూస్తూ చెప్పాడు గౌరెల కాపరిని సమర్థిస్తూ అన్నాడు. దాసరి పిల్లకన్నా రెక్కలు తెలిసిచేటలు కంచారు, ఇలాటి అవస్థల్లో. అంచేతనే దాసరి తనని పెళ్ళి పిప్పిచేస్తూ వున్న భయాందోళనని పైకి చూపనీయకుండా శాయశక్తులా ప్రయత్నిం చాడు. "ఇవ్వాళ దివ్యరాత్రిగా! భగవానుడు అవతరించ బోతూ వున్నాడు. ఆ సంగతి మరచిపోయామా, మన వేషాలూ, మన ఆటలూ, పాటలూ అన్నీ వ్యర్థ మైపోతాయి" అని యథాలాపంగా చెబుతూ వున్నాడు.

"ఆ! నువ్వు అన్నది నిజం. అక్షరాలా నిజం. భగవా నుని అవతరణకి ఆనందించవలసిన సమయం. ఆ సంగతి మరచిపోయి ఇలా దిగాలుపడటం ఏం బాగా లేదు" గౌరెలకాపరి పిచ్చి ధైర్యాన్ని తెచ్చుకుంటూ అన్నాడు.

"అవునోయ్! మనం ఇలా భయస్థుల్లాగా మారటం వింత అవమానం...భగవానుడు పుట్టబోయే సమ యము దగ్గిరికి వస్తూవుంది. అలా వినండి, పక్షులు కిలకిలారావములు చేస్తూ వున్నాయి. తేనె టీగలు వింత పాటల్ని పాడుతూ వున్నాయి. ఈ గాలి ఇలా వీచటం ఆ సంతోషాన్ని వెలిబుచ్చ టానికేగా!... భగవంతుని మనసారా పూజించటానికే ఈ ప్రకృతిజాలం ఇలా ఆనందానుభూతిని పొందుతూ వుంది. ." అని చెప్త మనిషి అంటూ వాళ్ళకి చెప్ప రానంత ధైర్యాన్ని ఇచ్చాడు.

ఇంతలోకి గాలి ఆగిపోయింది. ఆ ప్రదేశమంతా వకీ చప్పుడులేకుండా వుండటం చూసి ఆ ముగ్గురూ నిర్ఘాంతపడిపోయారు. ఆ భయంకరాకారాలు కవ బడటం లేదే.

ఇంకా నడుస్తూ వున్నారు. ముగ్గురు ముసు ష్యులూ ఆ ఎగుడుదిగుళ్ళని దాటుతూ, ప్రకృతిలో ఆ క్షణాన జరుగుతూవున్న మార్పుని చూస్తూ, విస్తుపోతూ.....ఆదరాబాదరాతో ఎంత దూరం ఇలా నడుస్తూ వున్నారో! కొంతదూరం వచ్చాక క్రింగ నున్న లోయలో దీపం తళుక్కు తళుక్కున వెలగటం చూశారు. నక్షత్రాల సంచనలాన్ని చూశాక అరుణో దయం కాబోతూ వున్నదని వాళ్ళు గుర్తించారు. రాత్రి పుష్పాలు అంబుపోయాయున్నమాట. గ్రామ స్థులు హాయిగా నిద్రపోతూ వుండాలి. అలాటి సమయంలో ఈ దీపం వెలుగడమెందుకు?

అట్టే ఆ చంద్రకాంతిలో నిగాదిగా చూశారు. లోయ మధ్య దోవలో ఒక బండి వున్నది. వెలుగు ఆ బండిలోనుంచే రావటం! ఇలాటి ప్రమాదకరమైన మార్గాల్లో ఆ బండి ఈ రాత్రి వుండటం ఎందుకో? అక్కడికే గబగబ నడవటం మంచిదని నిశ్చయించు కున్నారు. మంచులో ఎలా నడవటం? బరువైన మూటల్ని మోసుకుంటూ నడవటం అంత సులభ మైన పని అయితేగా! అయినా ఆ దీపాన్ని చూసే టప్పటికి వాళ్ళలో రేకెత్తిపోతూవున్న ధైర్యం, సాహసం ఇంత అంత అని పుత్త మాటలతో వివరించ లేము? చూడటానికి దగ్గిరలోనే వున్నట్లు కనబడ్డా ఆ స్థలం చేర [illegible]నికి ఎంతోకాలం పట్టింది. అలసి సొలసి పోయారు. అక్కడికి చేరుకున్నారో లేదో, దబ దబ బండి తలుపును తట్టారు ఆ ముగ్గురూ...

* * *

లోపలనుంచి తలుపు దగ్గిరికి ఎవరో రావడం వాళ్ళు విన్నారు. తలుపు దబాలున తెరవబడ్డది. ఒక ముసలాయన ద్వారం దగ్గర నిలుచున్నాడు. వాళ్ళకేసి ఎగా దిగా చూస్తూ, వాళ్ళ అవస్థని చూసి జాలి పడుతూ నిట్టూర్పు విడిచాడు. ఆయన్ని చూశారో లేదో, వాళ్ళకి చెప్పరానంత పుత్సాహం వచ్చింది. వాళ్ళ అలసటని పూర్తిగా మరచిపోయారు ఆ పుత్సాహంలో. "దోవ తప్పి కొంత ప్రాంతాల్ని మనుతూ వున్నాం. దోవ చూపమని అడగటానికి మీ దగ్గిరికి ఇంత ఆదరా బాదరాతో వచ్చాం" అని చెప్త మనిషి అన్నాడు. ఆయన వాళ్ళ వేషాల్ని చూశాడు లోపలినుంచి వస్తూ వున్న వెలుతురులో. వాళ్ళు మోస్తూవున్న భారాన్ని చూస్తూ ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"ఇదే దోవ....లోపలికి రావచ్చు" అని ఆప్యా యంగా వాళ్ళను లోపలికి ఆహ్వానించాడు ఆ ముసలా యన. లోపల అడుగుబెట్టి నలుప్రక్కలా పార చూశారు ఆ బాటసారులు.

ఘూట విప్ప పీటమీద ఒక స్త్రీ కూచుని వుంది. ఆమె ఒడిలో పసిపాప. ఆ పాపకి [illegible] ఆప్యా యంగా ఆ [illegible] [illegible] పాటని పాడుతూ లాలిస్తూవుంది. ఆ దివ్య దృశ్యాన్ని చూశాక ఆ తల్లి ఆ బండిలోనే ప్రసవించటం ఎంతోసేపయి వుండదని వాళ్ళు అనుకున్నారు. మొత్తా శిశువుంకి సమీపిస్తే వాళ్ళ కుక్క పడుకుని నూతన శిశువుకేసి చూస్తూ వుంది. ఆ తల్లి పాడే పాటని వింటూ ఆ పరిసరాలనే మరచినట్లు కనబడుతూ వుంది. లోపల చలి. అంత చలిని వాళ్ళు ఎలా తట్టుకో గలిగారో అని ఆశ్చర్యపడుతూ వున్నారు లోపలికి వచ్చిన బాటసారులు. చలి మంటకి సిద్ధం ఒక తొట్టి వుంది, కాని దాన్లో నిప్పు వుంటేగా!

ఈ దృశ్యాన్నంతా చూశాక ఆ ముగ్గురు బాటసారులకి గుండెలు గుబగుబలాడాయి. బుర్రల్లో ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు! తను వెంట తీసుకుని వచ్చిన మూటల్ని క్రిందికి దించారు.

దాసరి సొంయ్యని చూశాడు. తోవ వున్నతి బూడిద..."నిప్పు చేయమంటారా?" అని ముస లాయన్ని ఆత్రుతతో ప్రశ్నించాడు.

"కట్టెలు వుంటేగా?" అని ఆయన పలికాడు.

"కట్టెలు లేకుండా ఎలా ప్రయాణం చేస్తు న్నారు?......ఇలాటి స్థితిలో ఈ తల్లికి ప్రమాదం అనే సంగతి గుర్తించలేదా?" అని అన్నాడు. ఆ తల్లిని చూశాక నిబ్బరిన సిరయపోయాడు గొర్రెలకాపరి.

"కట్టె వుంటేగా కట్టెల్ని సేకరించటానికి" గద్గద స్వరంతో తండ్రి జవాబిచ్చాడు.

"ఆమెకి ఏమయినా ఆహారం ఇచ్చారా?" అని దాసరి ఆత్రుతతో అడిగాడు.

"ఆ సంగతి తలచుకొంటే....గుండె దడదడ లాడుతూవుంది" అని కంట తడి పెట్టుకుంటూ ఆయన వాళ్ళకి జవాబిచ్చాడు.

ఆ సంగతి విన్నాక రాజుల వేషాలు ధరించిన ఈ ముగ్గురికి గుండె గతుక్కుమన్నది. అసాధిన జీవితంలో వాళ్ళు వాళ్ళ నాళ సాంప్రదాయానికి సంబంధించిన పుత్సవాల్లో జీవనోపాధిని గడుపుతూ వున్నా.....వాళ్ళు ఇప్పుడు రాజులు కదూ! భగవానుని జన్మ రాత్రి చూసి, ప్రభువుని పూజా పునస్కారాలతో సత్కరించ టానికి కదూ వాళ్ళు ఆదరా బాదరాగా [illegible] లను స్నేహం ధైర్యంతో [illegible] ఇలా [illegible] కొండల్లో, ఈ వాగుల్లో, ఈ తోపుల్లో, [illegible] రాత్రిలో సంచారం చేయటం....ఆ [illegible] కాబోలు. ఆ రోజున భగవానుడు ఇలాటి [illegible] జన్మించాడు. ఇవ్వాళ కూడా అలాటి [illegible] లోనే అవతరించాలని వచ్చింది కాబోలు! [illegible] తిండిలేదు. చలి నుంచి [illegible], తనని తప్పించు[illegible] టానికి చలిమంట కూడా లేదాయె! ఆ నాడు తల్లి పేద స్త్రీ. ఈ నాడూ అలాటి అవస్థలోనే ఈ తల్లిని చూస్తూ వున్నాంగా!—......

మూటల్లోని వస్తువుల్ని ఖాళీ చేశారు. గ్రామ స్థులు ఇచ్చిన బట్టల్ని ఆ తల్లికి ఇచ్చారు. ఆ తండ్రికి ఇచ్చారు. కట్టెల్ని పొయ్యిలో పెట్టి, నిప్పు రాజేశారు. భోజన పదార్థాలని ఆ [illegible] [illegible] [illegible] బాధని తీర్చుకో [illegible]

(మిగత 64 వ పేజీలో)

క్షమార్పణ

(16 వ పేజీ తరువాయి)

పెద్ద బరువు తీరిన ట్లనిపించింది కమలకు. అంత వరకు ముఖంమీద కనబడ్డ బాధ పోయింది. ఏదో తెలియని ఆనందం కలిగింది. మనిషిని ఓ విధమైన సిగ్గు ఆవరించింది. వెంటనే స్వామివారికి వంగి నమ స్కరించి వెళ్ళిపోయింది.

సంవత్సరం తిరక్కుండానే కమల తల్లి అయింది. ఆ నాడు ఆ ఇంటి ఆనందానికి మేరలేదు. అందరి కంటే కమలకు కలిగిన ఆనందం చెప్పతరం కానిది. తను తల్లి అయింది! తను ఓ పెద్ద పోటీ గెలిచినట్టు తనకు అనిపించింది. పట్టరాని ఆనందంతో పిల్లవాణ్ణి ఎత్తి ముద్దు పెట్టుకుంది. తనకు తెలియని ఓ భావం తనని ఆ పిల్ల వాడిపై వ్యాపించడం ప్రారంభించింది. పిల్లవాడు ఏడుస్తే తనెందుకో బాధ పడటం—తనకే తెలియకుండానే— తనకే ఆశ్చర్యం కలిగించింది. చిన్న పిల్లల్ని ఎత్తుకోవా లంటే చికాకు పడే కమల తన పిల్లవాణ్ణి క్రిందికి దించ లేదు.

విధిని ఎదిరించగలవా రెవరు? తొమ్మిదో రోజున పిల్లవాడు అందరిని విచారంలో ముంచి, కమలకు తిరిగి మనశ్శాంతి లేకుండాచేసి వెళ్ళిపోయాడు.

పిల్లవాడు చనిపోవటానికి కారణం ఎదురింటావిడ అన్న మాటలని కమల ఉద్దేశం. ఆ నాడు తనకు తల్లి, పిల్లవాడి మధ్య ఉండే ప్రేమ తెలియలేదు. ఆ తల్లి, పిల్లవాడిమీద ఉన్న ప్రేమచేత తనని తిట్టింది. "కడుపు కాలిపోను" అంది. ఆ మాటవల్లే తన కొడుకు మరణించాడు. తను మళ్ళీ ఒంటరిదే. తను తల్లి కాలేదు. తిరిగి కమల మనస్సు ఈ బాధతో నిండి పోయింది. కాని, సంవత్సరానికల్లా తిరిగి తల్లి అయింది. ఎంతోమంది దేవుళ్ళకు మ్రొక్కుకుంది తనసంతానాన్ని కాపాడమని. తనం ఇప్పుడు పిల్లల్ని నిర్లక్ష్యంగా చూడటంలేదు, తనకి తనుపడ్డ బాధవల్ల, తల్లికి, పిల్లవాడి మీద ఉండే ప్రేమ తెలిసిందని తన భావనలోనే ఎదురింటావిడకు క్షమార్పణ చెప్పుకుంది.

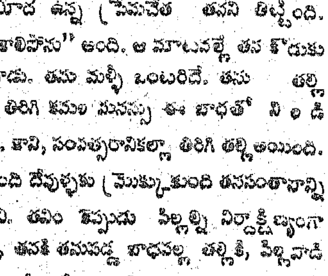

Printed and Published by A. Ramaswami Iyer, B.A., B.L., at the "Indain Express" Press Express Estates, Mount Road, Madras. Editor: Nadle Venkateswar Rao.

★ క్రీస్తు పుట్టుక ★

(15 వ పేజీ తరువాయి)

క్షేమకరం. ఇక అక్కడ వుండటం మంచిది కాదను కున్నారు కాబోలు, గబగబ అక్కడనుంచి బయలు దేరి వాళ్ళు చేరాలసిన స్థానాలకి బయలుదేరారు ఆ ముగ్గురు బాటసారులూ.....

కొంతదూరం నడిచాక ఒకరి మొహాన్ని మరొకరు చూసుకోవడానికి ప్రారంభించారు. అప్పుడు ఆ గ్రామాలనుంచి ఇండ్లదోవకి పట్టినప్పుడు కావలసిన న్ని వస్తువులు వాళ్ల సంచుల్లో వున్నాయి. ఒక సంవత్సరమా, కాదు కాదు, రెండు మూడు ఏండ్ళు తినటానికి భోజన పదార్థాలు వాట్లో వున్నాయి. సర్వావస్థల్లో వేసుకొనటానికి అవసరమైన దుస్తులు వున్నాయి. వంటచెరకు బోలెడు వుంది...ధనమో, పణమో సంపాదించారు.

అవన్నీ ఎక్కడ వున్నాయి? పట్టు చేతులు, వుత్త మూటలు. అన్నీ అక్కడ వదలిపెట్టే వచ్చారు.

"ఎందుకు అలా దానం చేశాం చెప్పూ?" అని తలను గోకుకుంటూ దాసరి చిన్న మనిషిని ప్రశ్నించాడు.

"అదే అర్థం కావటం లేదు" అని నవ్వుకొంటూ గొర్రెలకాపరి అన్నాడు.

"నాకూ ఇదంతా మాయగా వుంది" అని చిన్న వాడు అటు తిరిగి చూస్తూ నింపాదిగా అన్నాడు.

"ఆ పాప భగవంతుని అవతారం కాదు కాబోలు" అని విస్మరపోతూ అన్నాడు గొర్రెలకాపరి.

"అవతారమైతే అలా వుంటాడా?...కిరీటం వుండాలి. పట్టుబట్టలు వుండాలి. బంగారు ఆభరణా లను వేసుకుని వుండాలిగా!..." అని తను నేర్చుకున్న విద్యని వాళ్లకి తెలియజేయటానికి దాసరి ప్రారం భించాడు.

"ఆ రోజున అలాటి లాంఛనాలతో ప్రభువు రాలేదే? పశువులలో పుట్టాడు. ఆ సంగతి ఎలా మరచి పోగలుగుతాం?" అంటూ కాపరి తను విన్న సంగతు లను చెప్ప నారంభించాడు.

"ఆ రోజున అలాగు జరిగివుండవచ్చు....కాని మనం ఆ కష్టార్జితమైన వస్తువుల్ని ఎందుకు ఇచ్చామో, ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కావటం లేదే?" దిక్కుమొహం వేసుకుని చిన్న అన్నాడు.

అది క్రీస్మసు నువ్వు, దాన్నితేల్చటానికి ఆ ముగ్గురూ భగీరథ ప్రయత్నాలు చేసినా 'అంతు' లేని అంతూ వంతూ తెలియలేదు.......

ఇలా తర్జనభర్జన చేస్తూ వున్న ఆ ముగ్గురికీ ఆ కష్టార్జితమైన వస్తువులు పోయాయనే బాధ ఏ కోశానా లేదు. చెప్పరానంత ఆనందం, అలా తిండి తిప్పలులేక కష్టపరిస్థితుల్లో వున్న ఆ తల్లికి అపత్కా లాన సహాయం చేశాను. దాంతో ఆ పసిపాప కుదుట పడుతుంది. వాళ్ళ చిన్న కష్టాలు తీరి వుండవు.

అది క్రిస్మస్ పండుగ. ఇంట్లో చేసుకోవలసిన క్రిస్మస్ పూజ్యాహ్వానం ఇలా అడవిలో ఆ ఆనందా భూతులతో జరుపుకున్నందుకు ఆ ముగ్గురూ సంతో షించారు. ఆ మధురానుభూతులతోనే చివరకు ఇండ్లకు చేరుకుని ఈ ఆనందవార్తను ఇంటివాళ్ళకి చెప్పుకుని తృప్తిపడ్డారు. ఆ సంఘటనను ఆ జన్మలో ఎలా మరచిపోగలుగుతారు.

అదే వాళ్లకి నూతన శక్తిని ఇచ్చింది. చెప్పరాని వుత్సాహాన్ని ఇచ్చింది.

విద్యుచ్ఛక్తి ఉపయోగం

విద్యుచ్ఛక్తితో మనం అనేక సదుపా యాలు పొందుతున్నాం. ముఖ్యంగా గృహిణులకు విద్యుచ్ఛక్తివల్ల ఎంతో ఉప కారం జరుగుతుంది. కాని గృహములందు అన్ని సౌకర్యాలనూ పొందడానికి కావలసి నంత విద్యుచ్ఛక్తి లేకపోవడంచేత ఆ సౌక ర్యాలను పొందలేకుండా వున్నాం. ఇక మీదట ఆ చిక్కు వుండదు. గొప్ప మార్పు రానున్నది. భారత పరిశ్రమలో వివిధ శాఖలలోనూ ప్రముఖ స్థానాన్ని ఆక్రమించిన "టాటాస్" సంస్థవారు ప్రస్తుతం బొంబాయిలో చాలావరకు విద్యుచ్ఛక్తిని అందజేస్తున్నారు. ట్రాంబే నూనె శుద్ధి కర్మాగారాలవద్ద కొత్తగా వీరు థర్మల్ పవర్ స్టేషన్ను కడు తున్నారు. ఈ సంవత్సరాంతంలోగా దీని వల్ల ఆ ప్రాంతం ప్రజలకు కావలసినంత విద్యుచ్ఛక్తి లభ్యమవుతుంది. ఇటు వంటి శుభవార్త ముఖ్యంగా స్త్రీలను ఎక్కువగా ఆకర్షిస్తుంది. స్నానాల గదిలో వేడినీళ్ళు కాచుకోవడం దగ్గరనుండి వివిధ గృహకృత్యాలూ చాలావరకు విద్యుచ్ఛక్తి సహాయంతో స్త్రీలు సులువుగా నిర్వ హించవచ్చును.

విద్యుత్ప్రపంచం స్త్రీలకు ఆదర్శ ప్రపంచ మనవచ్చును. "టాటాస్" సంస్థ వారు చేస్తూన్న యీ సదుపాయంవల్ల స్త్రీ జీవిత విధానంలోను, పిల్లల జీవిత విధానంలోను చక్కని మార్పులు రాగల అవకాశాలెన్నో వున్నాయి.